

Euroopa Liidu
Nõukogu

NÕUKOGU AASTARUANNE DOKUMENTIDELE JUURDEPÄÄSU KOHTA – 2014

**NÕUKOGU AASTAARUANNE
DOKUMENTIDELE
JUURDEPÄÄSU KOHTA – 2014**

Märkus

Käesoleva väljaande on koostanud nõukogu peasekretariaat ja see on mõeldud üksnes teavitamiseks. Sellega ei kaasne mingeid kohustusi Euroopa Liidu institutsioonide ega liikmesriikide jaoks.

Lisateavet Euroopa Ülemkogu ja nõukogu kohta saab veebisaidilt

www.consilium.europa.eu

või pöördudes nõukogu peasekretariaadi avaliku teabe talituse poole aadressil:

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

Tel. +32 (0)2 281 56 50

Faks +32 (0)2 281 49 77

public.info@consilium.europa.eu

www.consilium.europa.eu/infopublic

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saate internetist Euroopa Liidu ametlikult veebisaidilt (www.europa.eu).

Luksemburg: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, 2015

Print ISBN 978-92-824-5232-5 ISSN 1830-4060 doi:10.2860/945000 QC-AF-15-001-ET-C

PDF ISBN 978-92-824-5222-6 ISSN 2443-5651 doi:10.2860/61953 QC-AF-15-001-ET-N

© Euroopa Liit, 2015

Teabe taaskasutamine on lubatud, kui viidatakse allikale.

SISUKORD

SISSEJUHATUS	5
I. MÄÄRUSE (EÜ) NR 1049/2001 RAKENDAMINE	7
• Nõukogu dokumentide avalik register	7
• Taotlused üldsuse juurdepääsuks nõukogu dokumentidele	8
II. ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU TAOTLUSTE ANALÜÜS	9
• Taotlejate ametiprofil ja geograafiline paiknemine	9
• Üldsuse juurdepääsu taotlustega hõlmatud poliitikavaldkonnad	11
• Läbi vaadatud ja avalikustatud dokumentide arv	11
III. ERANDITE KOHALDAMINE ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU ÕIGUSE SUHTES	12
IV. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED JA VÕETUD ÕIGUSLIKUD MEETMED	14
1. Euroopa Ombudsmanile esitatud kaebused	14
2. Kohtuasjad	18
V. LÕPPMÄRKUSED	20
LISA: STATISTIKA ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU KOHTA NÕUKOGU DOKUMENTIDELE	21

SISSEJUHATUS

Käesolev aruanne, mis koostati vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele)¹ artikli 17 lõikele 1, käsitleb aastat 2014 ja põhineb lisas kokkuvõtlikult esitatud statistilistel andmetel. See annab teavet nõukogu dokumentide avaliku registri kohta ning statistika kohta, mis kajastab üldsuse juurdepääsu dokumentidele. Lisaks antakse aruandes ülevaade Euroopa Ombudsmanile esitatud kaebustest ning Euroopa Liidu kohtute poolt 2014. aastal määrusega hõlmatud valdkonnas tehtud otsustest.

Lisateavet ja eelmisi aruandeid juurdepääsu kohta nõukogu dokumentidele ja teavet muude läbipaistvust puudutavate küsimuste kohta võib leida Internetis veebisaidil www.consilium.europa.eu rubriigis „Tööpõhimõtted” – „Läbipaistvus” – „Juurdepääs dokumentidele”.

1 EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43. Artikli 17 lõikes 1 on sätestatud, et „kõik institutsioonid avaldavad igal aastal eelmise aasta kohta aruande, kus on näidatud, kui mitmel puhul on institutsioon keelanud juurdepääsu dokumentidele, selliste keeldumiste põhjused ning registrisse kandmata tundliku sisuga dokumentide arv”.

I. MÄÄRUSE (EÜ) NR 1049/2001 RAKENDAMINE

Nõukogu dokumentide avalik register

Nõukogu dokumentide avalik register sisaldab viiteid alates 1999. aastast koostatud nõukogu ametlikele dokumentidele². Seda ajakohastatakse pidevalt automaatse arhiveerimissüsteemi abil. Registrist saab alla laadida dokumente, mis on ringlusse laskmisel üldsusele kättesaadavaks tehtud³ või mis on üldsusele juurdepääsu taotluse alusel täielikult või osaliselt avalikuks tehtud⁴. Lisaks avalikustatakse paljud seadusandlikud dokumendid igal aastal ka avalikus registris vastavalt nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõikele 6⁵.

Lisaks hoitakse nõukogu dokumentide avalikus registris Euroopa Ülemkogu tegevusega seotud dokumente, sealhulgas ülemkogu järeldusi ja ülemkogu kohtumiste protokollide kavandeid. See kehtib ka ettevalmistavate dokumentide suhtes, mille Euroopa Liidu Nõukogu esitab Euroopa Ülemkogule.

Dokumendiviidete ja allalaaditavate dokumentide arv avalikus registris kasvab iga aastaga. Registri olukord oli 31. detsembril 2014 järgmine:

- registris oli 317 154 originaalkeeles dokumenti (2 273 581, kui arvestada kõiki keeleversioone), mis on 8% rohkem, kui 2013. aasta lõpus. 67% neist dokumentidest olid avalikud ja allalaaditavad;
- 2014. aastal levitati 27 515 uut originaalkeeles dokumenti, millest 71% (s.o 19 561) olid avalikud ja allalaaditavad;
- register sisaldas 5 519 originaalkeeles dokumenti märkega P/A (st osaliselt kättesaadav);
- ligikaudu 5% avalikku registrisse kantud originaalkeeles dokumentidest (st 15 736 dokumenti) oli liigitatud salastatuse kategooriasse „RESTREINT UE / EU RESTRICTED“.

2014. aastal jaotati adressaatidele 103 tundliku sisuga dokumenti⁶, 6 neist oli liigitatud kategooriasse „SECRET UE / EU SECRET“ ja 97 kategooriasse „CONFIDENTIEL UE / EU CONFIDENTIAL“, ja viimastest 4 „CONFIDENTIEL UE / EU CONFIDENTIAL“ dokumenti on registris mainitud⁷. 2014. aastal ei koostatud ühtegi kategooriasse „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET“ liigitatud dokumenti.

Register on jätkuvalt tähtis uurimisvahend kodanike jaoks, kes soovivad olla hästi kursis Euroopa Liidu tegevusega. 2014. aastal:

- külastati registrit 2 042 515 korral (kokku on registrit vaadatud 30 291 126 korda lehekülje kohta);
- külastas registrit 802 953 üksikkülastajat (keskmiselt 66 913 külastajat kuus); seda on 13,5% rohkem kui 2013. aastal.

2 Määruse artikli 11 kohaselt peavad institutsioonid tegema dokumendiregistri elektroonilises vormis kättesaadavaks.

3 Nõukogu kodukorra II lisa artiklis 11 on sätestatud loetelu dokumentidest, mis tehakse üldsusele kättesaadavaks kohe, kui need on adressaatidele jaotatud.

4 Dokumendi sisu osaline avaldamine on kooskõlas määruse artikli 4 lõikega 6. Tähisega P/A varustatud (osaliselt avalikustatud) dokumendid, mis on registreeritud enne 1. veebruari 2004, ei ole tavaliselt tehnilistel põhjustel allalaaditavad, kuid on taotluse korral kättesaadavad.

5 Kõnealuse sättega nähakse ette, et välja arvatud juhul, kui kohaldatakse määruse artikli 4 ühte või mitut sätet, avalikustatakse üldsusele täielikult kõik asjaomase õigusaktiga seotud ettevalmistavad dokumendid, kui nõukogu on seadusandliku tava- või erimenetluse kohaselt vastu võtnud õigusakti ja lepituskomitee on seadusandliku tavamenetluse raames vastu võtnud ühistekstid, või õigusakt on lõplikult vastu võetud.

6 Määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaldamisel on „tundliku sisuga dokumendid“ sellised, mis on liigitatud salastatuse kategooriasse „CONFIDENTIEL“, „SECRET“ või „TRÈS SECRET / TOP SECRET“. Vt selle kohta nimetatud määruse artikli 9 lõiget 1.

7 Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 9 lõikega 2 ja artikli 11 lõikega 2.

8 Kokku mainitakse registris 22 dokumenti salastatuse kategooriaga „CONFIDENTIEL UE / EU CONFIDENTIAL“.

Taotlused üldsuse juurdepääsuks nõukogu dokumentidele

Enamik taotlusi üldsuse juurdepääsuks nõukogu dokumentidele tehakse elektroonilises vormis avaliku registri kaudu. Esmased taotlused töötab läbi nõukogu peasekretariaat. Juhul, kui nõukogu peasekretariaat keeldub esimeses etapis osaliselt või täielikult üldsusele juurdepääsu võimaldamisest, võib taotleja esitada kordustaotluse palvega asjaomane otsus uuesti läbi vaadata. Kui kordustaotlus lükatakse osaliselt või täielikult tagasi, võib taotleja esitada kaebuse Euroopa Ombudsmanile või algatada kohtumenetluse Euroopa Liidu Üldkohtus.

2014. aastal:

- sai nõukogu 2445 esmast taotlust ja 40 kordustaotlust üldsuse juurdepääsuks;
- pikendas nõukogu peasekretariaat 24,1% juhtudel esmaste taotluste läbivaatamise tähtaega (võrreldes 26,5%ga 2013. aastal);
- oli esmaste taotluste menetlemise aeg keskmiselt 17 tööpäeva (2013. aastal 18 päeva)⁹; kordustaotluste menetlemise aeg oli 2014. aastal keskmiselt 27 tööpäeva (2013. aastal 26 tööpäeva).

Tuleks tähele panna kaht asjaolu:

- 2014. aastal esmaseid taotlusi esitanud 928 eraldi taotlejast 1,6% arvele langes peaaegu 40% esmastest taotlustest. Esmaste taotluste valdava osa esitas seega suhteliselt väike arv taotlejaid. 699 taotlejat esitas ainult ühe esmase taotluse.
- Peasekretariaadi poolt 2014. aastal saadud kordustaotluste erakordselt suurt hulka (63% rohkem, kui 2013. aastal) saab põhjendada sellega, et nõukogu võttis 2014. aastal vastu mitmed piiravad meetmed, eriti seoses Ukraina kriisiga; mitmed esmased taotlused ja seejärel kordustaotlused olid esitatud piiravaid meetmeid kehtestavate õigusaktide lisades loetletud isikuid või üksusi esindavate juristide poolt¹⁰. Piiravate meetmetega seotud dokumentidele üldsuse juurdepääsu saamiseks esitatud kordustaotlused moodustasid veerandi kõigist peasekretariaadi poolt 2014. aastal saadud kordustaotlustest. „Traditsiooniliste“ valdkondadega seotud dokumentidele üldsuse juurdepääsu saamiseks esitatud kordustaotluste arv jäi seega stabiilseks (25).

9 See arv sisaldab nii vastavalt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklile 7 esitatud esmaseid taotlusi kui ka artikli 6 lõikega 3 reguleeritavaid taotlusi.

10 Vt ka käesoleva aruande lehekülge 9, mis käsitleb 2014. aastal üldsuse juurdepääsu taotlusi esitanud taotlejate ametiprofiile.

II. ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU TAOTLUSTE ANALÜÜS

Taotlejate ametiprofiil ja geograafiline paiknemine

Esmaseid taotlusi esitasid peamiselt üliõpilased ja teadustöötajad (31,7%). See taotlejate rühm, mis on traditsiooniliselt olnud suurim, kuid pidi oma koha 2013. aastal loovutama kodanikuühiskonna organisatsioonidesse kuuluvatele taotlejatele, saavutas seega 2014. aastal uuesti juhtpositsiooni. Kodanikuühiskond oli esindatud sotsiaalsete ja kutsealaste kategooriate seas siiski ka kõrgel kohal (28,5%), sellele järgnesid juristid ja ajakirjanikud (vastavalt 10,3% ja 4,5%).

Suurem osa 2014. aasta kordustaotlustest pärines juristidelt (31%). Seda saab seletada arvukate esmaste ja neile järgnenud kordustaotlustega, mille on esitanud piiravaid meetmeid kehtestavate õigusaktide lisades loetletud isikuid või üksusi esindavad juristid pärast seda, kui nõukogu võttis 2014. aastal vastu mitmed sellised meetmed, eelkõige Ukraina kriisi raames¹¹. Kodanikuühiskonna organisatsioonidelt saadud kordustaotluste arv suurenes samuti 2014. aastal (27,7%, võrreldes 21,8%ga 2013. aastal). Teisalt vähenes märkimisväärselt üliõpilaste ja teadustöötajate esitatud kordustaotluste arv (24,1% võrreldes 43,5%ga 2013. aastal).

Tuleb märkida, et kuna taotlejad ei pea taotlustele, mis saadetakse tavaliselt nõukogu veebisaidil oleva elektroonilise vormi kaudu, lisama oma isikuandmeid ega põhjendusi, on taotlejate olulise osa (2014. aastal 10,3%) tegevusala teadmata.

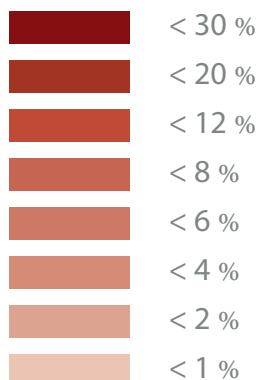
Erinevalt eelmistest aastatest olid september, oktoober ja november kuud, kus saadi teistega võrreldes enim esmaseid taotlusi: nende kuude jooksul saadi 33% kõigist 2014. aastal laekunud taotlustest. Nii oli see kõigi nelja suurima taotlejate rühma poolt esitatud taotluste puhul.

Taotlejate geograafilise paiknemise järgi esitati enamik esmaseid taotlusi Belgiast (29%), Saksamaalt (13,9%) ja Ühendkuningriigist (9,6%). 27,6% kordustaotlustest tuli Belgiast ja 20,7% Ühendkuningriigist.

11 2014. aastal saadud kordustaotluste arvu osas vt ka käesoleva aruande lk 8.

TAOTLEJATE GEOGRAAFILINE PAIKNEMINE (esialgsed taotlused)

Belgiast pärit esmaste ja kordustaotluste suhteliselt suurt osakaalu võib seletada tõsiasiaga, et mitmed rahvusvahelised äriühingud ja õigusbürood ning mitmed Euroopa tasemel erinevaid majandus- ja tööstussektoreid esindavad ühendused tegutsevad Brüsselis või omavad seal peakortereid.

Üldsuse juurdepääsu taotlustega hõlmatud poliitikavaldkonnad

2014. aastal:

- suurenes märgatavalt huvi vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala vastu (23,4% taotlustest 2014. aastal, võrreldes 16,8%ga 2013. aastal);
- suurenes välissuhteid ning ühist välis- ja julgeolekupoliitikat (ÜVJP) käsitlevate taotluste arv (2014. aastal 10,6% ja 2013. aastal 8,1%);
- olid muud populaarsed poliitikavaldkonnad keskkond (13,1%), siseturg (6,7%) ning tervishoid ja tarbijakaitsepoliitika (6,1%).

657 salastatud dokumendist, millele juurdepääsu taotleti, käsitles 55% Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat (EJKP), 19% ühist välis- ja julgeolekupoliitikat (ÜVJP) ning 14,7% vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala.

Läbi vaadatud ja avalikustatud dokumentide arv

2014. aastal läbi vaadatud dokumentide hulk:

- peasekretariaat vaatas läbi 2 445 esmast taotlust üldsuse juurdepääsuks 10 839 dokumendile, millest 8 964 avalikustati (8 188 täielikult ja 776 osaliselt);
- nõukogu vaatas läbi 40 kordustaotlust üldsuse juurdepääsuks 225 dokumendile, millest 28 avalikustati kordustaotluse etapis täies ulatuses. Osaliselt avalikustati 97 dokumenti, millele juurdepääsu andmisest keelduti esmases etapis täielikult. 24 dokumendi puhul kinnitati esmases etapis antud osaline juurdepääs ja 11 juhul anti laiendatud osaline juurdepääs;
- esmaste ja kordustaotluste puhul kokku vaadati läbi 657 salastatud dokumenti, sealhulgas 26 kategooriasse „CONFIDENTIEL UE” ja 631 kategooriasse „RESTREINT UE” kuuluvat dokumenti;
- esmaste ja kordustaotluste puhul kokku avalikustati taotletud dokumentidest 75,5% täies ulatuses ja kui võtta arvesse ka need dokumendid, mis tehti kättesaadavaks osaliselt, siis on see osa 82,7%.

Üldsuse juurdepääsu taotluse kohaselt täies ulatuses avalikustatud dokumentidest:

- 22,3% käsitlesid vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala;
- 11% põllumajandust ja kalandust;
- 9,5% ühist välis- ja julgeolekupoliitikat;
- 8,4% siseturgu;
- 7,6% keskkonda.

Täielikult või osaliselt avalikustatud dokumentide koguarvust:

- 22,7% käsitlesid vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala;
- 10,9% ühist välis- ja julgeolekupoliitikat;
- 10,6% põllumajandust ja kalandust;
- 7,9% siseturgu;
- 7,2% keskkonda.

III. ERANDITE KOHALDAMINE ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU ÕIGUSE SUHTES

Täielikud keeldumised

Esmased taotlused

Esmaste taotluste osas olid 2014. aastal kõige sagedamini esile toodud keeldumise põhjused (sulgudes on märgitud % keeldumiste koguhulgast) järgmised:

- avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega¹² (25,8%); ja
- otsustusprotsessi kaitse¹³ (21,5%).

49,4% juhtudest oli keeldumisel korraga mitu põhjust:

- avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga, koos avalike huvide kaitsega seoses rahvusvaheliste suhetega (54%);
- avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega, koos institutsiooni otsustusprotsessi kaitsega, sealhulgas kaubandus- või laienemisläbirääkimiste jm puhul (24,7%);
- institutsiooni otsustusprotsessi kaitse, koos kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitsega (10,6%).

Kordustaotlused

Kordustaotluste puhul oli 2014. aastal kõige sagedamini nimetatud üksik keeldumise põhjus avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega (14,6%). 83,8% juhtudest tugines keeldumine rohkem kui ühele põhjusele. Kõige sagedamini esitati samaaegselt põhjendusena avalike huvide kaitset seoses avaliku julgeolekuga ja avalike huvide kaitset seoses rahvusvaheliste suhetega (92% juhtudest).

Osaline avalikustamine

Kui üksnes taotletud dokumendi mõne osa suhtes kohaldatakse erandit, tehakse muud osad kättesaadavaks kooskõlas määruse artikli 4 lõikega 6.

Esmased taotlused

Esmaste taotluste puhul olid 2014. aastal kõige sagedamini esile toodud osalise keeldumise põhjused (sulgudes on märgitud % osaliste keeldumiste koguhulgast) järgmised:

- avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega (24%);
- otsustusprotsessi kaitse (23,5%);
- kohtumenetluste ja õigusnõustamise kaitse (7,4%).

12 Määruse artikli 4 lõike 1 punkti a kolmas taane.

13 Määruse 1049/2001 artikli 4 lõige 3.

31,6% juhtudest oli osalisel keeldumisel korraga mitu põhjust. Kõige sagedamini kasutati samaaegselt järgmiseid põhjendusi:

- avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega, koos institutsiooni otsustusprotsessi kaitsega (34%);
- otsustusprotsessi kaitse koos kohtumenetluste ja õigusnõustamise kaitsega (20,5%).

Kordustaotlused

Kordustaotluste puhul olid 2014. aastal kõige sagedamini esile toodud osalise keeldumise põhjused järgmised:

- avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega (72%);
- otsustusprotsessi kaitse (2,3%).

23,5% juhtudest oli keeldumisel mitu põhjust. Kõige sagedamini esitati samaaegselt järgmised põhjused: avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga ja avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega (83,4% juhtudest).

IV. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED JA VÕETUD ÕIGUSLIKUD MEETMED

Käesolevas peatükis viidatakse Euroopa Ombudsmanile aastatel 2012 – 2014 esitatud viiele kaebusele ja mainitakse kaht omaalgatuslikku uurimist, mis puudutavad Euroopa Liidu Nõukogu määrusega 1049/2001 hõlmatud valdkonda. Lisaks loetletakse kolme ELi kohtutele esitatud juhtumit seoses juurdepääsuga dokumentidele, sealhulgas üks otsus, mille tegi 3. juulil 2014 Euroopa Kohus.

1. Euroopa Ombudsmanile esitatud kaebused

9. augusti 2012. aasta kaebus 1649/2012/RA

See kaebus puudutas nõukogu otsust keelduda juurdepääsu andmisest ELi ja Venemaa ühisele dokumendile, milles määratakse kindlaks ühised meetmed viisanõude kaotamiseks Venemaa ja ELi kodanike lühiajaliste reisi puhul (dok 18217/11)¹⁴ ning mille sisu ei saanud avalikustada ilma Venemaa ametiasutuste eelneva nõusolekuta. Pärast vastava nõusoleku saamist edastas nõukogu ühise dokumendi siiski viivitamatult taotlejale ja teavitas sellest 25. märtsi 2013. aasta kirjaga ombudsmani.

Ombudsman lõpetas oma 9. septembri 2013. aasta kirjaga selle kaebuse uurimise, järeldades, et nõukogu oli selle küsimuse lahendanud ja seega kaebuse rahuldanud. Siiski soovitas ta, et nõukogu teavitaks oma läbirääkimispartnereid tulevaste rahvusvaheliste läbirääkimiste alguses oma kohustusest töötada nii avatult kui võimalik. Ta soovitas samuti, et nõukogu kaaluks sammude tegemist ELi osalemise poole avatud valitsemise partnerluses (AVP). Ombudsman palus, et nõukogu teataks talle 31. märtsiks 2014 nende järeldustega seoses võetud meetmetest.

Nõukogu märkis oma 25. märtsi 2014. aasta vastuses ombudsmanile, et peab kõik dokumentidele üldsuse juurdepääsu andmise taotlused juhtumipõhiselt läbi vaatama, järgides täielikult määrust (EÜ) 1049/2001. See tähendab, et nõukogul on kohustus võtta muu hulgas arvesse asjaomase kolmanda riigiga peetavate läbirääkimiste üldise protsessi seisu, mida tehti ka kõnealuste Venemaaga peetud läbirääkimiste puhul.

Nõukogu märkis ka seda, et kolmandatele riikidele ei kehti määrus 1049/2001 ja et isegi juhul, kui nõukogu tõstatab rahvusvaheliste läbirääkimiste alguses läbipaistvuse küsimuse, on tal siiski kohustus konsulteerida läbirääkimispartneriga mis tahes üldsuse juurdepääsu taotluse osas läbirääkimispartneri või ühiste dokumentidele, sest see on rahvusvaheliste suhete puhul kindluse ja usalduse küsimus.

Avatud valitsemise partnerluse (AVP) osas osutas nõukogu, et see algatus on põhimõtteliselt rahvusvaheline platvorm, millega on ühinenud ELi teatud liikmesriigid ja kodanikuühiskonna organisatsioonid, ega välistanud võimalust, et Euroopa Liidu välistegevust viiakse ellu ombudsmani soovitusel ELi liikmesriikide algatuste kaudu rahvusvahelistel foorumitel, mille liige EL ei ole või mille töös ta ei osale.

14 Vt nõukogu 2012. aasta aruannet üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 15) ja nõukogu 2013. aasta aruannet üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 17).

11. septembri 2012. aasta kaebus 1854/2012/KM

See kaebus puudutas nõukogu keeldumist anda täielik üldsuse juurdepääs kolmele dokumendile (7008/09, 7008/09 COR 1 ja 10491/1/09 REV 1 (RESTREINT UE)), milles käsitletakse poliitiliste sätete kasutamist ELi ja kolmandate riikide vahelistes kokkulepetes¹⁵. Pärast seda, kui nõukogu oli otsustanud anda taotletud dokumentidele laiendatud osalise juurdepääsu, otsustas ombudsman 9. jaanuaril 2014 oma uurimise lõpetada, järeldades, et nõukogu lahendas küsimuse kaebuse esitaja kasuks.

4. oktoobri 2012. aasta kaebus 167/2013/RT

Selle juhtumi puhul vaidlustas kaebuse esitaja nõukogu otsuse keelduda täieliku üldsuse juurdepääsu andmisest nõukogu õigustalituse koostatud dokumendile, mis käsitleb Euroopa Kohtu rolli majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu kontekstis¹⁶. Vastusena seda kaebust käsitlevatele nõukogu tähelepanekutele, mis saadeti 29. aprillil 2013. aastal, ja olles taotletud dokumendi läbi vaadanud, lõpetas ombudsman kaebuse uurimise 17. jaanuaril 2014, tehes järgmise kriitilise märkuse: „*Jättes põhjendamata, miks ta ei saa anda täielikku juurdepääsu taotletud dokumendile, pani nõukogu toime haldusomavoli.*” Ombudsman palus, et nõukogu teataks talle 30. juuniks 2014 ka nende järeldustega seoses võetud meetmetest.

Nõukogu märkis oma 23. juuni 2014. aasta vastuses ombudsmanile, et mõistab, et see kriitiline märkus on seotud sellega, et ta ei põhjendanud piisavalt kõnealusele dokumendile täieliku juurdepääsu andmisest keeldumist, mitte kasutatud erandite kohaldatavust kui sellist. Nõukogu kinnitas, et on täielikult teadlik oma pretsedendiõiguse kohasest kohustusest põhjendada üksikasjalikult igasugust keeldumist dokumendile üldsuse juurdepääsu andmisel¹⁷. Lisaks märkis nõukogu, et leiab, et selline põhjendus on oluline selleks, et selgitada taotluse esitajale, kuidas nõukogu oma järeldusele jõudis.

Nõukogu rõhutas siiski, et temalt ei saa nõuda tõendeid kaitstud huvi kahjustamise kohta avaldamise korral, nagu ombudsmani otsusest võib välja lugeda. Pretsedendiõiguse kohaselt peab nõukogu demonstreerima, et on olemas mõistlikult eeldatav ja mitte pelgalt hüpoteetiline oht, et konkreetse dokumendi avalikustamise korral kahjustatakse konkreetset asjaomast huvi. Nõukogult ohu kohta „tõendite” nõudmine oleks samaväärne sellega, kui nõukogult nõutaks millegi sellise tõestamist, mis ei ole veel toimunud. Sarnaselt ei saa nõukogul olla kohustust oodata kohtumenetluse algust, enne kui ta saab hakata kohtuasja aluseks olevat küsimust puudutava õigusliku arvamuse suhtes tuginema õigusnõustamise kaitsele. Nõukogu osutas ka asjaolule, et ta ei saa olla kohustatud esitama nii üksikasjalikke põhjendusi, et ta peaks paljastama sellesama teabe, mida tuleb kaitsta¹⁸. Ta leidis, et see ei ole tähtsusetu, sest poliitiliselt nii tundlike küsimuste puhul nagu see, mis on seotud kõnealuse kaebusega, vähendab dokumendi sisu kaitsmise vajadus väga üksikasjalike põhjenduste esitamise võimalusi.

15 Vt nõukogu 2012. aasta aruannet üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 16) ja nõukogu 2013. aasta aruannet üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 17–18).

16 Kõnealune kaebus oli järelmeetmeks kaebusele 862/2012/RT, mille menetlemise ombudsman otsustas 2013. aasta jaanuaris menetluslikel põhjustel lõpetada; vt nõukogu 2012. aasta aruanne üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 15–16) ja nõukogu 2013. aasta aruanne üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 18).

17 Vt näiteks liidetud kohtuasju C-39/05 P ja 52/05 P: *Rootsi ja Turco vs. nõukogu* (EKL 2008, lk I 4723, punkt 69).

18 Kohtuasi C-266/05 P: *Sison vs. nõukogu* (EKL 2007, lk I-1233, punkt 82); kohtuasi T-105/95, *WWF UK vs. komisjon* (EKL 1997, lk II-313, punkt 65 (analoogia)).

Seda arvestades leidis nõukogu, et kaebuse esitajale anti piisavalt põhjendusi, et ta saaks aru, miks nõukogu ei saanud kõnealust dokumenti täielikult avalikustada. Lisaks demonstreeriti nende argumentidega mõistlikult eeldatavat ja mitte ainult hüpoteetilist ohtu, et kõnealuse dokumendi avaldamise korral saaksid kahjustada kasutatud eranditega kaitstavad huvid. Sellega teatas nõukogu, et tema arvates on raske väita, et kõnealuse juhtumi puhul on tegemist haldusomavoliga.

Nõukogu teatas oma vastuses ombudsmanile lõpetuseks, et kaebuse esitaja oli ombudsmani järeldestele viidates esitanud 17. jaanuaril 2014 uue taotluse juurdepääsu saamiseks dokumendile 5788/12 ning et 13. veebruaril 2014 keeldus nõukogu dokumendile täieliku üldsuse juurdepääsu andmisest, välja arvatud punkt 2 pealkirjaga „erikokkulepe“.

11. aprilli 2014. aasta kaebus 689/2014/BEH

See kaebus esitati nõukogu vastu seoses sellega, et ta ei käsitleanud asjakohaselt üldsuse juurdepääsu taotlust kõikidele dokumentidele, mis on seotud välissuhete nõunike töörühma (sanktsioonid) 13. juuni 2007 toimunud koosolekuga. Ombudsman palus 12. mai 2014. aasta kirjas, et nõukogu esitaks 31. juuliks 2013 arvamus eespool kirjeldatud süüdistuse ja väite kohta. 28. juuli 2014. aasta kirjaga teavitas nõukogu peasekretariaat ombudsmani, et ajanappuse tõttu saadab nõukogu vastuse 5. septembriks 2014. Euroopa Ombudsman palus oma kirjas vastavalt ombudsmani põhikirja artikli 3 lõikele 2 ka kaebusega seotud dokumentide läbivaatamist. See läbivaatamine toimus 12. augustil 2014 nõukogu ruumides.

Nõukogu kinnitas oma 5. septembri 2014. aasta vastuses ombudsmanile, et ei kavatse varjata ühegi dokumendi olemasolu, mis on seotud välissuhete nõunike töörühma (sanktsioonid) 13. juuni 2007. aasta koosolekuga, kus arutati teatud meetmeid seoses Iraani vastu võetavate piiravate meetmetega. Nõukogu selgitas, et võttes arvesse, et kaebuse esitaja oli 2011. aastal esitanud nõukogu vastu hagi, vaidlustades enda kandmise neid piiravaid meetmeid käsitlevasse nimekirja, ja 2013. aastal taotluse eelisjuurdepääsu saamiseks enda nimekirja kandmist käsitlevatele dokumentidele (arvestades eespool nimetatud kohtumenetlust), oli nõukogu vaadanud läbi kaebuse esitaja esmase taotluse ja hilisema kordustaotluse üldsusele juurdepääsu andmiseks eespool nimetatud koosolekuga seotud dokumentidele, eeldusel et kaebuse esitaja oli huvitatud konkreetset nendest dokumentidest, mis olid tema nimekirja kandmise suhtes asjakohased. Nõukogu tunnistas seega, et ei pööranud tähelepanu asjaolule, et üldsuse juurdepääsu taotluse ulatus oli tegelikult laiem ja ei piirdunud ainult dokumentidega, mis on seotud konkreetset kaebuse esitaja kandmisega nimekirja.

Nõukogu rõhutas aga, et pärast kaebuse esitaja eelisjuurdepääsu taotluse läbivaatamist alustas nõukogu ennetavalt üldsuse juurdepääsu taotluse uut läbivaatamist. Pärast seda uut läbivaatamist saatis nõukogu 9. juulil 2014 üldsuse juurdepääsu taotlusele täiendava vastuse, mis hõlmas varem nimetatud dokumente.

31. detsembril 2014 oli see juhtum veel lahendamata.

Omaalgatuslik uurimine (OI/6/2013/KM), mis puudutab Euroopa Parlamenti, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni

Ombudsman saatis 11. detsembril 2013 nõukogule kirja, milles teatati Euroopa Parlamenti, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni puudutava omaalgatusliku uurimise OI/6/2013/KM alustamisest.

Ombudsman osutas selles kirjas nõukogu dokumentidele juurdepääsemise kordustaotluste töötlemise ajapiiranguid käsitlevale omaalgatuslikule uurimisele 3/2011/KM, mille algatas 2011. aastal tema eelkäija Nikiforos Diamandouros. Eelmine ombudsman oli selle omaalgatusliku uurimise lõpetuseks tehtud otsuses teatanud, et kavatseb alustada uut omaalgatuslikku uurimist nõukogu kavandatavate ja uurimisele antud vastuses loetletud meetmete praktilise mõju hindamiseks.

Ombudsman märkis oma kirjas ka seda, et talle sai tema asutuse poolt käsitletavate kaebuste ja kohtu praktika kaudu teatavaks, et ELi kolm institutsiooni, keda määruse 1049/2001 kohaldamine kõige rohkem puudutab, s.o Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon, „*võivad määruses sätestatud tähtaegade järgimisel kokku puutuda süsteemsete probleemidega.*” Seega otsustas ta alustada uut omaalgatuslikku uurimist, et kontrollida, kas sellised probleemid on olemas, ja kui on, siis kuidas saab nende vastu kõige paremini võidelda.

Esimese sammuna palus ombudsman, et nõukogu annaks talle teavet 2010., 2011. ja 2012. aastal esmaste taotluste, kordustaotluste ja määruse 1049/2001 artikli 6 lõike 3 kohaste õiglaste lahenduste käsitlemisega seotud küsimustes. Nõukogu saatis ombudsmanile vastuse 12. märtsil 2014.

31. detsembriks 2014 ei olnud nõukogu ombudsmanilt selle omaalgatusliku uurimise kohta veel vastust saanud.

Omaalgatuslik uurimine (OI/11/2014/MMN) Euroopa Liidu Nõukogu kohta

Ombudsman saatis 29. juulil 2014 nõukogule kirja, teatades omaalgatusliku uurimise OI/11/2014/MMN algatamisest seoses läbipaistvuse ja üldsuse osalemisega Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse (TTIP) üle peetavates läbirääkimistes.

Ombudsman väljendas kirjas oma seisukohta, et Euroopa Liidu sihtide ja eesmärkide suur läbipaistvus TTIP üle peetavates läbirääkimistes on läbirääkimiste eduka tulemuse eeltingimus. Sellega seoses märkis ta, et nõukogu ei olnud avaldanud läbirääkimisjuhiseid, mille alusel Euroopa Komisjonil paluti liidu nimel TTIP lepingu üle läbirääkimisi pidada. Kaaludes eeldatavat mõju, mida TTIP läbirääkimisjuhiste avalikustamine avaldaks käimasolevatele läbirääkimistele, tegi ombudsman järelduse, et otseselt ei ole ilmne, kuidas nende avalikustamine kahjustaks määruse 1049/2001 artiklis 4 sätestatud avalikke või erahuve. Nõukogul paluti esitada 30. septembriks 2014 nõukogu arvamus selles küsimuses.

Nõukogu märkis oma 30. septembri 2014. aasta kuupäevaga vastuses, et ombudsmanile ei olnud seni esitatud ühtegi kaebust väidetava haldusomavoli kohta seoses TTIP läbirääkimisjuhiseid puudutavate üldsuse juurdepääsu taotluste käsitlemisega nõukogu poolt, samuti ei olnud ombudsman kindlaks teinud sellist nõukogu käitumist, mis võiks kujutada endast sellist haldusomavoli. Nõukogu rõhutas, et kuigi määruses 1049/2001 on ette nähtud mitmed kohustused seoses üldsuse juurdepääsu taotluste käsitlemisega ELi institutsioonide poolt, ei pea institutsioonid määruse kohaselt avalikustama ennetavalt muid kui seadusandlike dokumente, nagu läbirääkimisjuhiseid. Eriti ei saa sellist kohustust nõukogu arvates järeldada määruse artiklist 12, mis piirab selgelt vahetut juurdepääsu muudele kui seadusandlikele dokumentidele. Lisaks järgis nõukogu artiklit 12, lisades oma avalikku registrisse viite kõnealusele dokumendile.

Nõukogu rõhutas oma kirjas samuti, et teadvustab täielikult Euroopa Liidu sihtide ja eesmärkide suure läbipaistvuse tähtsust TTIP üle peetavates läbirääkimistes ning et liikmesriigid on ühel meelel seoses kommunikatsiooni ja sihtrühmadega tehtava töö äärmise tähtsusega, et optimeerida teabe edastamist üldsusele. Nõukogu osutas asjaolule, et eesistujariik Itaalia oli juba alustanud liikmesriikidega konsulteerimist seoses küsimusega, kas TTIP läbirääkimisjuhiseid oleks võimalik üldsusele avaldada, ja et see konsulteerimine on veel käimas.

Pärast eesistujariik Itaalia eespool nimetatud algatust otsustaski nõukogu 9. oktoobril 2014 avaldada TTIP läbirääkimisjuhised. Seda otsust tehes rõhutas nõukogu siiski, et see avaldamine ei loo pretsedenti muude läbirääkimisjuhiste jaoks ja toonitas, et kõnealune otsus ei mõjuta nõukogu arutelusid, mis käsitlevad tulevasi soovitusi läbirääkimiste alustamiseks, kaasa arvatud läbirääkimisjuhiseid.

Pärast seda, kui nõukogu oli teinud otsuse läbirääkimisjuhiste avaldamise kohta, tervitas ombudsman seda nõukogu algatust ja lõpetas 31. oktoobril 2014 omaalgatusliku uurimise.

2. Kohtuasjad

Euroopa Kohus tegi 3. juulil 2014 otsuse seoses apellatsioonkaebusega C-350/12 P (*nõukogu vs. Sophie In 't Veld*), mille nõukogu esitas Üldkohtu 4. mai 2012. aasta otsuse suhtes¹⁹. Küsimus puudutas nõukogu keeldumist määruse 1049/2001 kohasest täieliku üldsuse juurdepääsu andmisest dokumendile 11897/09. Dokument 11897/09 sisaldab nõukogu õigustalituse arvamust, mis käsitleb komisjoni soovitusi nõukogule anda komisjonile volitused alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelise rahvusvahelise lepingu üle, mis käsitleb finantstehinguid käsitlevate sõnumiandmete Ameerika Ühendriikide Rahandusministeeriumile kättesaadavaks tegemist terrorismi ja selle rahastamise tõkestamise ja nende vastu võitlemise eesmärgil (nn SWIFT leping). Suur osa selles dokumendis sisalduvatest õiguslikest seisukohtadest käsitlevad SWIFT lepingu õigusliku aluse küsimust.

Üldkohus tühistas osaliselt nõukogu otsuse, millega keelduti täieliku juurdepääsu andmisest dokumendile 11897/09, kuna ta leidis, et nõukogu võib keelduda juurdepääsu andmisest ainult neile taotletud dokumendi osadele, milles viidatakse kavandatava lepingu konkreetsele sisule ja läbirääkimisjuhistele.

Arvestades selle otsuse mõju nõukogu tööle ja eelkõige rahvusvaheliste lepingute sõlmimise õigusliku aluse valikut puudutava õigusnõustamise kaitsele, otsustas nõukogu Üldkohtu otsuse Euroopa Kohtusse edasi kaevata.

Nõukogu väitis oma apellatsioonkaebuses, et Üldkohus eksis, leides, et üksmeele puudumine rahvusvahelise lepingu sõlmimist käsitleva ELi õigusakti õigusliku aluse valiku osas ei saa kahjustada liidu huve rahvusvaheliste suhete valdkonnas. Samuti leidis nõukogu, et Üldkohus kohaldas kõnealuse juhtumi puhul ekslikult pretsedendiõigust, mille Euroopa Kohus lõi seoses seadusandliku menetluse kontekstis esitatud õiguslike arvamustega (1. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: *Rootsi ja Turco vs. nõukogu*, kohtuasju käsitlev aruanne lk I 04723), ja väitis seega, et rahvusvahelisi läbirääkimisi käsitlevatele õiguslikele seisukohtadele tuleks kohaldada üldist mitteavaldamise eeldust, mida tunnustatakse mõnes muus valdkonnas.

¹⁹ Kohtuasi C-350/12 P, mis on algatatud kohtuasjas T 529/09 Üldkohtu tehtud otsuse vaidlustamiseks; vt nõukogu 2012. aasta aruanne üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 16–17).

Euroopa Kohus kaalus nõukogu poolt esitatud kaht erandit (s.o rahvusvaheliste suhete ja õigusnõustamise kaitse) ja seda, kas Üldkohus oli õigesti järeldanud, et nõukogu ei tõendanud konkreetse ja tegeliku kahju olemasolu nende eranditega hõlmatud kaitstud huvidele. Euroopa Kohus kinnitas Üldkohtu järeldusi, lükates tagasi nõukogu väited, et institutsioonide vaheliste õiguslikku alust (ja seega järgitavaid sisemenetlusi) käsitlevate erimeelsuste avalikustamine võib mõjutada liidu usaldusvärsust USA suhtes. Euroopa Kohus ei välistanud aga, et institutsioonide vahelised erimeelsused seoses asjakohase õigusliku alusega võivad kahjustada määruse 1049/2001 kohast kaitstud huvi.

Samuti otsustas kohus seoses määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes osutatud erandiga õigusnõustamise kaitse kohta, et *Turco* otsuses ette nähtud kolmeetapilist hindamist tuleb kohaldada ka muus kui seadusandlikus kontekstis koostatud dokumentidele, ning lükkas seega tagasi väite, et selles valdkonnas võiks kehtida üldine mitteavaldamise eeldus. Kohus ei laiendanud siiski selle kohtuotsuse muude osade kohaldamisala. Eelkõige ei kohaldanud ta *Turco* kohtuotsuses sisalduvat eeldust, mille kohaselt avalikustatakse seadusandliku tegevuse kontekstis koostatud õiguslikud arvamused, et see hõlmaks ka muus kui seadusandlikus kontekstis esitatud õiguslikke arvamusi.

Nõukogu võttis 17. veebruaril 2015 vastu muudetud vastuse algele kordustaotlusele, et järgida kohtu otsust. Seoses SWIFT lepingu jõustumisega ja vaatamata sellele, et ELi kohtuasutused olid osaliselt kinnitanud nõukogu otsust juurdepääsust keelduda, otsustas nõukogu anda taotletud dokumendile täieliku juurdepääsu.

Uued nõukogu vastu esitatud kohtuasjad dokumentidele üldsuse juurdepääsu keelavate otsuste tühistamiseks

Ivan Jurašinović algatas 12. septembril 2014 Üldkohtus registreeritud avaldusega Üldkohtus hagi²⁰ nõukogu 8. juuli 2014. aasta otsuse tühistamiseks, millega keelduti täieliku üldsuse juurdepääsu andmisest Euroopa Liidu institutsioonide ja endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu (EJRK) vahelisele kirj vahetusele seoses EJRKs arutatava kohtuasjaga prokurör vs. Gotovina et al. (IT-06-90-T). Nõukogu võttis otsuse vastu selleks, et täita Üldkohtu 3. oktoobri 2013. aasta otsust kohtuasjas T-63/10: Ivan Jurašinović vs. nõukogu, millega tühistati varasem otsus taotletud dokumente mitte avalikustada. See kohtuasi on praegu Üldkohtus menetlemisel.

Üldkohtus 7. oktoobril 2014 registreeritud avaldusega esitas Herbert Smith Freehills LLP Üldkohtule hagi, milles palus tühistada nõukogu 23. juuli 2014. aasta otsuse keelduda rahuldama hageja taotlust tutvuda teatud e-kirjadega, mille nõukogu õigustalituse ametnik oli saatnud kolmepoolsete läbirääkimiste käigus, mille tulemusena võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta²¹. See kohtuasi on praegu Üldkohtus menetlemisel.

Üldkohtus arutlusel olevad tühistamishagid

Üldkohtus on praegu arutlusel üks kohtuasi, millega vaidlustatakse määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohase täieliku üldsuse juurdepääsu andmisest keelduva nõukogu otsuse seaduslikkus²².

20 Kohtuasi T-658/14 (*Ivan Jurašinović vs. nõukogu*).

21 ELT L 127, 29.4.2014, lk 1–38.

22 Kohtuasi T-395/13 (*Samuli Miittinen vs. nõukogu*); vt nõukogu 2013. aasta aruannet avalikkuse juurdepääsu kohta dokumentidele (lk 19).

V. LÖPPMÄRKUSED

Nõukogu kogemus määruse (EÜ) nr 1049/2001 rakendamisel 2014. aastal rõhutab nõukogu avaliku registri tähtsust otsinguvahendina dokumentidele juurdepääsu õigust kasutada soovivale üldsusele; avaliku registri üksikkülastajate arv suurenes 13,5% võrra. Kohe või üldsuse juurdepääsu taotluse järel registri kaudu üldsusele kättesaadavaks tehtud dokumentide hulk suureneb samuti pidevalt. Hoolimata nendest teguritest suurenes taotluste arv vaatlusperioodi jooksul märkimisväärselt (10%).

Sarnaselt eelmistele aastatele kuulus valdav osa 2014. aasta taotlejatest väga spetsiifilistesse rühmadesse, kes on ühel või teisel viisil spetsialiseerunud Euroopa asjadele: kodanikuühiskonna organisatsioonid, mõttekojad ja akadeemilised ringkonnad. Nad toimivad väga tihti teabehulga suurendajatena, mitte ainult oma organisatsioonis, vaid ka edastades oma järeldusi ja tähelepanekuid erialaste väljaannete ja aruannete kujul, samuti meedia kaudu üldiselt, ning jõuavad selle kaudu üldsuse suhteliselt suure osani.

Erinevalt 2013. aastast vähenes veidi juurdepääsutaotluste arv dokumentidele, mis on seotud nõukogu traditsioonilise seadusandliku tegevusega, nagu siseturg. Siiski võib täheldada kasvavat teadlikkust ja huvi nõukogu seadusandliku tegevuse vastu uutes valdkondades, nagu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala. See seletab osaliselt märkimisväärselt huvi kasvu selle konkreetse valdkonna dokumentide vastu.

Esmaste taotluste põhjalik läbivaatamine on viimastel aastatel viinud kordustaotluste hulga märkimisväärselt vähenemiseni. 2014. aasta oli selles suhtes erandlik: peasekretariaat sai 40 kordustaotlust, mis vastab 1,6%le esmaste taotluste koguarvust (võrreldes umbes 1%ga varasematel aastatel). Veerand neist taotlustest käsitlesid juurdepääsu piiravate meetmetega seotud dokumentidele. Seega, kui taotlusi ei olnud võimalik varem otseselt seostada aruteludega poliitiliste küsimuste üle või poliitiliste sündmustega, siis tundub, et nõukogu poolt 2014. aastal vastu võetud erinevad piiravad meetmed mõjutasid selgelt üldsuse juurdepääsu taotluste arvu.

Kokkuvõttes annavad dokumentidele üldsuse juurdepääsu taotluste lahendamise analüüs ja juurdepääsuõigust võimaldava korra kasutamine üldsuse poolt tunnistust, et aluslepingutes ja määruses (EÜ) nr 1049/2001 esitatud eesmärgid saavutati ka 2014. aastal.

LISA

STATISTIKA ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU KOHTA NÕUKOGU DOKUMENTIDELE

OLUKORD 31.12.2014

1. Määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotluste arv

2010	2011	2012	2013	2014
2 764	2 116	1 871	2 212	2 445

2. Esmase taotlusega hõlmatud dokumentide arv

2010	2011	2012	2013	2014
9 188	9 641	6 166	7 564	10 839

3. Documents released by the General Secretariat of the Council at the initial stage

2010	2011	2012	2013	2014
7 847	8 506	4 858	5 951	8 964
osaliselt/tervikuna 1 369/6 478	osaliselt/tervikuna 1 103/7 403	osaliselt/tervikuna 998/3 860	osaliselt/tervikuna 867/5 084	osaliselt/tervikuna 776/8 188

4. Kordustaotluste arv

2010	2011	2012	2013	2014
28	27	23	25	40

5. Kordustaotluste alusel nõukogu poolt läbivaadatud dokumentide arv ja avalikustatud dokumentide arv

2010	2011	2012	2013	2014
181	59	78	77	225
118 osaliselt/tervikuna 80/38	41 osaliselt/tervikuna 15/26	27 osaliselt/tervikuna 17/10	33 osaliselt/tervikuna 29/4	159 osaliselt/tervikuna 132/28

6. Menetluseks tervikuna avalikustatud dokumentide määr²³

2010		2011		2012		2013		2014	
70,9%	86,7%	77%	88,6%	64,9%	81,2%	67,6%	79,5%	75,9%	84,2%

7. Avalikku registrisse kantud dokumentide arv + avalike/allalaaditavate dokumentide arv

2010		2011		2012		2013		2014	
1 545 754	1 163 489 (75,3%)	1 729 944	1 337 933 (77,3%)	1 915 737	1 480 557 (77,3%)	2 076 220	1 583 636 (76,3%)	2 273 581	1 760 045 (77,4%)

23 Põhineb täielikult (vasak veerg) või täielikult + osaliselt (parem veerg) avalikustatud dokumentidel.

8. Taotlejate ametiprofiil (esmased taotlused)

		2010		2011		2012		2013		2014		
Kodanikuühiskond	Konsultandid							7%			7,3%	
	Keskonnaalased huvirühmad							0,1%			0,1%	28,5%
	Teised huvirühmad							6,2%	29,4%		6,7%	
	Tööstus-/ärisektor	27,9%		25,8%		25,8%		10,4%		9,4%		
	Valitsusvälised organisatsioonid							5,7%		5%		
Ajakirjanikud		2,6%		3,3%		2,8%		1,8%		4,5%		
Juristid		10,1%		10%		9,8%		10%		10,3%		
Akadeemilised ringkonnad	Teadusuuringud	32,5%	33,7%	35,7%	37,6%	32,2%	33,4%	27,9%	29,2%	30,5%	31,7%	
	Raamatukogud	1,2%		1,8%		1,2%		1,2%				
Avaliku võimu kandjad (mitte ELi institutsioonid, kolmandate riikide esindajad jt)		5,6%		5,4%		4,0%		4,4%		3,8%		
Euroopa Parlamendi liikmed ja nende assistendid		1,1%		0,9%		1%		0,6%		0,4%		
Muud		9,4%		5,3%		6,6%		5,8%		6%		
Amet märkimata		13,3%		13,5%		16,5%		18,8%		14,8%		

9. Taotlejate ametiprofiil (kordustaotlused)

		2010		2011		2012		2013		2014	
Kodanikuühiskond	Konsultandid							4,4%	21,8%	3,5%	27,7%
	Keskonnaalased huvirühmad							0%		0%	
	Teised huvirühmad							4,4%		3,5%	
	Tööstus-/ärisektor	27%		19,3%		28,5%		0%		6,9%	
	Valitsusvälised organisatsioonid							13%		13,8%	
Ajakirjanikud		7,7%		11,5%		9,5%		0%		3,5%	
Juristid		11,5%		15,4%		14,3%		13%		31%	
Akadeemilised ringkonnad	Teadusuuringud	42,3%	42,3%	34,6%	34,6%	23,8%	23,8%	43,5%	43,5%	24,1%	24,1%
	Raamatukogud	0%		0%		0%		0%			
Avaliku võimu kandjad (mitte ELi institutsioonid, kolmandate riikide esindajad jt)		0%		0%		0%		0%		3,4%	
Euroopa Parlamendi liikmed ja nende assistendid		0%		3,8%		4,8%		0%		0%	
Muud		3,8%		7,7%		4,8%		4,3%		0%	
Amet märkimata		7,7%		7,7%		14,3%		17,4%		10,3%	

10. Taotlejate geograafiline paiknemine (esmased taotlused)

	2010	2011	2012	2013	2014	
Belgia	29,3%	30,5%	33,0%	28%	29%	
Bulgaaria	0,2%	0,4%	0,1%	0,6%	0,1%	
Horvaatia	0,1%	0,5%	0,2%	0,2%	0,1%	
Tšehhi Vabariik	1,1%	1%	0,7%	0,8%	1,8%	
Taani	1,6%	1%	0,6%	2,1%	2,3%	
Saksamaa	13,9%	14,5%	14,6%	18,5%	13,9%	
Eesti	0,1%	0%	0%	0,2%	0,1%	
Kreeka	0,8%	0,7%	0,5%	1%	0,2%	
Hispaania	5,5%	3,5%	3,3%	3,3%	3,6%	
Prantsusmaa	7,5%	7,7%	7,3%	5,7%	6%	
Iirimaa	0,4%	0,7%	1,1%	0,9%	1,4%	
Itaalia	5,4%	6,3%	5,6%	4,6%	4%	
Küpros	0%	0,2%	0,1%	0,2%	0,1%	
Läti	0,1%	0,2%	0,1%	0,2%	0,1%	
Leedu	0,3%	0,1%	0%	0,5%	0%	
Luksemburg	1,3%	1,3%	1,2%	1,8%	1,6%	
Ungari	0,7%	0,8%	0,2%	0,5%	0,3%	
Malta	0,4%	0,2%	0,2%	0,1%	0,5%	
Madalmaad	4,8%	7,6%	5,8%	5%	6,8%	
Austria	2,1%	1,9%	1,9%	2%	1,8%	
Poola	2,4%	1,6%	2,3%	1,7%	1,5%	
Portugal	1,2%	0,9%	0,7%	0,4%	1%	
Rumeenia	1%	0,2%	0,2%	0%	0,4%	
Sloveenia	0,3%	0,2%	0,1%	0,2%	0,2%	
Slovakkia	0,7%	0,3%	0,5%	0,1%	0,1%	
Soome	0,5%	0,4%	0,6%	1%	1,1%	
Rootsi	2%	1,3%	1,2%	1,2%	1%	
Ühendkuningriik	9%	9,2%	11,5%	10,2%	9,6%	
Kolmandad riigid	Kandidaatriigid	0,3%	0,5%	0,2%	0,2%	0,2%
	Teised	6,5%	5,9%	4,2%	3,5%	4,1%
Määratlemata	0,6%	0,9%	2,2%	5,5%	7,1%	

11. Taotlejate geograafiline paiknemine (kordustaotlused)

	2010	2011	2012	2013	2014	
Belgia	28%	23,1%	38,1%	26,1%	27,6%	
Bulgaaria	0%	0%	0%	0%	0%	
Horvaatia	0%	0%	0%	4,3%	3,4%	
Tšehhi Vabariik	4%	0%	0%	0%	0%	
Taani	0%	3,9%	0%	0%	3,5%	
Saksamaa	20%	19,2%	19%	21,7%	6,9%	
Eesti	0%	0%	0%	0%	0%	
Kreeka	0%	0%	0%	0%	0%	
Hispaania	4%	3,8%	0%	0%	0%	
Prantsusmaa	4%	7,7%	9,5%	4,4%	6,9%	
Iirimaa	0%	0%	0%	0%	3,5%	
Itaalia	4%	7,7%	0%	4,4%	3,4%	
Küpros	0%	0%	0%	0%	0%	
Läti	0%	0%	0%	0%	0%	
Leedu	0%	0%	0%	0%	0%	
Luksemburg	0%	0%	0%	0%	0%	
Ungari	0%	0%	0%	0%	0%	
Malta	0%	0%	0%	0%	0%	
Madalmaad	4%	7,7%	4,8%	8,7%	6,9%	
Austria	0%	0%	0%	0%	6,9%	
Poola	4%	0%	0%	4,3%	0%	
Portugal	0%	0%	0%	0%	0%	
Rumeenia	0%	0%	0%	0%	0%	
Sloveenia	0%	0%	0%	0%	0%	
Slovakkia	0%	0%	0%	0%	0%	
Soome	0%	0%	0%	4,4%	6,9%	
Rootsi	8%	0%	0%	0%	0%	
Ühendkuningriik	16%	23,1%	14,3%	4,4%	20,7%	
Kolmandad riigid	Kandidaatriigid	4%	0%	0%	4,3%	0%
	Teised	0%	0%	0%	4,3%	0%
Määratlemata	0%	0%	14,3%	13%	3,4%	

12. Sektor

	2010	2011	2012	2013	2014
Põllumajandus, kalandus	3,9%	3,5%	5%	3%	4,9%
Siseturg	7,9%	8%	9,7%	11,7%	6,7%
Teadusuuringud	0,5%	0,4%	1%	2,1%	1,1%
Kultuur	0,2%	0,2%	0,7%	0,5%	0,4%
Haridus/noored	1,1%	0,4%	0,2%	0,6%	0,5%
Tööstus	0,1%	0,1%	0%	0,4%	0,3%
Konkurentsivõime	1,5%	1,4%	1,6%	1,1%	1,1%
Energeetika	0,9%	2,1%	2,7%	2%	1,3%
Transport	2,5%	1,5%	1,4%	2,6%	3,9%
Keskkond	10,7%	9,1%	7,6%	12,6%	13,1%
Tervise- ja tarbijakaitse	5,6%	3,6%	3,5%	4,5%	6,1%
Majandus- ja rahanduspoliitika	4,4%	5,9%	6,9%	8,7%	4%
Maksu- ja eelarveküsimused	7,5%	12,5%	6,7%	3,7%	4,2%
Välissuhted – ÜVJP	14,4%	12,8%	10,7%	8,1%	10,6%
Kodanikukaitse	0,1%	0%	0,6%	0,8%	0,6%
Laienemine	0,8%	1%	1,2%	0,4%	0,4%
Kaitsepoliitilised ja sõjalised küsimused	4%	2,2%	2,7%	2,5%	0,8%
Arenguabi	0,2%	0,1%	0%	0,4%	0,1%
Regionaalpoliitika ning majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus	0%	0,1%	0,4%	0,1%	0,3%
Sotsiaalpoliitika	4%	2,7%	3,9%	5,2%	5,1%
Justiits- ja siseküsimused	14%	19,5%	18,1%	16,8%	23,4%
Õigusküsimused	2,6%	3,1%	5,4%	5%	3,6%
Institutsioonide tegevus	2,1%	2,4%	2,4%	2,8%	2,8%
Liidu rahastamine (eelarve, statuut)	0,1%	0,2%	0,8%	0,4%	0,2%
Läbipaistvus	0,3%	0,3%	1,2%	0,5%	0,5%
Üldpoliitilised küsimused	1%	0,6%	0,7%	1,1%	1,8%
Parlamentarsed küsimused	5,3%	3%	2,5%	0,7%	0,5%
Muud	0,6%	0,2%	0,2%	0,1%	0,2%

13. Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused (nõukogu peasekretariaadi vastused esmastele taotlustele)

	2010		2011		2012		2013		2014	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	92	7%	93	8,9%	64	5,8%	58	3,8%	35	2%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	25	1,9%	15	1,4%	18	1,6%	9	0,6%	3	0,2%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	319	24,2%	221	21,2%	226	20,5%	375	24,7%	455	25,8%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	6	0,5%	11	1,1%	0	0%	4	0,3%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	5	0,4%	2	0,2%	2	0,2%	2	0,1%	3	0,2%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	1	0,1%	1	0%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	11	0,8%	10	1%	7	0,6%	7	0,5%	13	0,7%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	4	0,3%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	436	33,1%	426	40,9%	455	41,3%	556	36,7%	379	21,5%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	417	31,7%	264	25,3%	330	30%	503	33,2%	871	49,4%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	1	0,1%	0	0%	0	0%	0	0%	4	0,2%

14. Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused (nõukogu peasekretariaadi vastused kordustaotlustele)

	2010		2011		2012		2013		2014	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	24	38,1%	3	15,8%	0	0%	0	0%	1	0,4%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	35	55,5%	15	78,9%	2	3,9%	20	69%	35	14,6%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	0	0%	0	0%	1	2%	0	0%	3	1,2%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	1	1,6%	0	0%	1	2%	1	3,4%	0	0%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	3	4,8%	1	5,3%	47	92,1%	8	27,6%	201	83,8%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

15. Keeldumise põhjused osalise juurdepääsu puhul (nõukogu peasekretariaadi vastused esmastele taotlustele)

	2010		2011		2012		2013		2014	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	56	4,1%	49	4,4%	44	4,8%	28	3,2%	35	4,6%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	4	0,3%	1	0,1%	2	0,2%	5	0,6%	2	0,3%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	164	12%	323	29,3%	174	18,8%	57	6,6%	184	24%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	0	0%	0	0%	0	0%	1	0,1%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	57	4,2%	35	3,2%	125	13,5%	46	5,3%	64	8,3%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	2	0,3%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	111	8,1%	58	5,2%	18	1,9%	32	3,7%	57	7,4%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	707	51,6%	422	38,3%	334	36,1%	525	60,5%	180	23,5%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	270	19,7%	215	19,5%	228	24,7%	173	20%	242	31,6%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

16. Keeldumise põhjused osalise juurdepääsu puhul (nõukogu peasekretariaadi vastused kordustaotlustele)

	2010		2011		2012		2013		2014	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	0	0%	1	6,7%	3	13%	1	3,5%	0	0%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	21	26,2%	6	40%	2	8,7%	0	0%	95	72%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	0	0%	0	0%	0	0%	1	3,5%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	1	1,3%	0	0%	1	4,4%	1	3,4%	2	1,5%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	1	0,7%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	0	0%	1	6,7%	1	4,4%	5	17,2%	0	0%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	12	15%	2	13,3%	1	4,3%	15	51,7%	3	2,3%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	46	57,5%	5	33,3%	9	65,2%	6	20,7%	31	23,5%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

17. Keskmine tööpäevade arv, mis kulus taotlusele või Euroopa Ombudsmanile esitatud kaebusele vastamiseks

	2010	2011	2012	2013	2014
Esmaste taotluste korral ²⁴	17 (2764 läbivaadatud taotlust)	16 (2116 läbivaadatud taotlust)	16 (1871 läbivaadatud taotlust)	18 (2212 läbivaadatud taotlust)	17 (2443 läbivaadatud taotlust)
Kordustaotluste korral ²⁵	28 (28 läbivaada- tud taotlust)	29 (27 läbivaada- tud taotlust)	28 (22 läbivaada- tud taotlust)	26 (26 läbivaada- tud taotlust)	27 (40 läbivaada- tud taotlust)
Kaalutud keskmine (esmane + kordusetapp)	17,11	16,16	16,15	18,09	17,16
Ombudsman	50	32	64	0	57,5

**18. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 7 lõike 3 ja artikli 8 lõike 2 alusel pikendatud tähta-
jaga taotluste arv**

	2010	2011	2012	2013	2014
Esmased taotlused	773 taotlust 2764st, mis on 28% taotlustest	513 taotlust 2116st, mis on 24,2% taotlustest	452 taotlust 1871st, mis on 24,2% taotlustest	587 taotlust 2212st, mis on 26,5% taotlustest	589 taotlust 2445st, mis on 24,1% taotlustest
Kordus-taotlused	25 [taotlustest28]	24 [taotlustest27]	20 [taotlustest23]	21 [taotlustest 25]	39 [taotlustest 40]

24 See arv sisaldab nii vastavalt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklile 7 esitatud esmaseid taotlusi kui ka artikli 6 lõikega 3 reguleeritavaid taotlusi.

25 Kordustaotlused vaatab läbi nõukogu informatsiooni töörühm ja alaliste esindajate komitee (COREPER II). Vastused taotlejatele võtab vastu nõukogu.

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Tel. +32 (0)2 281 61 11
www.consilium.europa.eu

■ Väljaannete talitus

Print	PDF
ISBN 978-92-824-5232-5	ISBN 978-92-824-5222-6
doi:10.2860/945000	doi:10.2860/61953
QC-AF-15-001-ET-C	QC-AF-15-001-ET-N